

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 9134 af 15/09/1991 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-34-91 om forrevalidering - uddannelseshjælp - efg-basisår

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 20462-91

Ankestyrelsens principafgørelse O-34-91 om forrevalidering - uddannelseshjælp - efg-basisår

Resume:

En 28-årig mand med følger efter hovedtraume, fandtes ikke berettiget til revalideringsydelse under gennemførelse af 2. skoledel af EFG-basisår, som indgik i en af Arbejdsformidlingen udarbejdet erhvervsplan på 6 1/2 år med teknikumingeniøreksamen som slutmål.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at der på baggrund af M's uddannelses- og erhvervs-mæssige forudsætninger samt hans helbredsforhold var behov for en afklarende fase for at vurdere hans studieegnethed, og at EFG-basisåret derfor i dette tilfælde måtte betragtes som forrevalidering.

Kassation:

Principafgørelsen er afløst af en nyere afgørelse

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 817 af 6. december 1990 - § 43

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 155 af 6. august 1990 om hjælp efter bistandslovens kapitel 10 (§§ 43-45) - pkt. 24, pkt. 26, pkt. 7

Sagsfremstilling:

En 28-årig mand M kunne som følge af ulykkestilfælde i 1986 med bl.a. kraftigt hovedtraume og flere brud på arme og ben ikke genoptage sit arbejde på slagteri.

Kommunen godkendte i december 1987 M som revalidend efter dendagældende § 42 i bistandsloven til 10. klasse og 2-årig HTX eksamen.

Efter afslutning af 10. klasse i juni 1988 ønskede M p.g.a. huller i sin hukommelse/viden at tage 10. klasse om.

Kommunen fandt, at M fortsat opfyldte betingelserne for støtte efter § 42 til 10. klasse og HTX, men p.g.a. M's likvide formue på ca. 275.000 kr. ville der ikke komme hjælp til udbetaling.

I december 1990 modtog kommunen fra Arbejdsformidlingen en erhvervsplan udarbejdet sammen med M.

Erhvervsplanen startede med 2. skoledel af EFG-basisår inden for jern og metal og havde som slutmål eksamen som teknikumingeniør, i alt 6 1/2 år inklusive praktik. I planen indgik fejlagtigt den forudsætning, at M havde en erhvervsfaglig grunduddannelse som mekaniker.

I februar 1991 bevilgede kommunen hjælp efter bistandslovens § 37 til 2. halvår af EFG-basisuddannelsen, idet denne skoledel betragtedes som forrevalidering for at vurdere, om M var studieegnet.

M mente at være berettiget til bruttorevalideringsydelse efter bistandslovens § 43 og indbragte sagen for Amsankenævnet.

På baggrund af det oplyste om M's hidtidige forløb sammenholdt med det oplyste om hans hukommelsesvanskeligheder fandt Amsankenævnet ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens beslutning om, at M ikke var berettiget til udbetaling af den faste revalideringsydelse til gennemførelse af 2. skoledel af EFG-basisåret.

Under sagens behandling i Ankestyrelsen blev det oplyst, at M var udmeldt af EFG-uddannelsen på skolens initiativ grundet stort fravær, der udviklede sig til udeblivelse fra undervisningen. Ifølge skolen gav M's manglende interesse og mødestabilitet samt ikke mindst hans faglige niveau ikke anledning til at tro, at en uddannelse inden for metalfagene var en mulighed for ham.

Sagen er behandlet på principielt ankemøde til præcisering af, hvornår EFG-basisåret bør betragtes som forrevalidering.

Afgørelse:

Ankestyrelsen tiltrådte amsankenævnets afgørelse.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at der efter oplysningerne om M's uddannelses- og erhvervs-mæssige forudsætninger sammenholdt med oplysningerne om hans helbredsmæssige forhold ikke fandtes grundlag for at tilsidesætte kommunens og Amsankenævnets vurdering af, at hans deltagelse i undervisningen på EFG-basisåret var anset som forrevalidering, idet der havde været behov for en afklarende fase for at kunne vurdere, om han var egnet til at gennemføre en længerevarende boglig uddannelse.